

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **M. J.,** zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,** se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2016, č. j. DSH/654/16, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 11. 2016, č. j. 17 A 24/2016 – 65,

takto:

I. V řízení **se pokračuje.**

II. Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 11. 2016, č. j. 17 A 24/2016 – 65, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 1. 2016, č. j. DSH/654/16 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 2. 10. 2015, č. j. MMP/241641/15, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod pátý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl dopustit tím, že jako řidič motorového vozidla na křižovatce nerespektoval signál s červeným světlem „Stůj!“.

Posledním dnem pro podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo pondělí 19. 10. 2015. Odvolání bylo podáno prostřednictvím České pošty s využitím služby DopisOnline, kdy jsou jednotlivá elektronická podání prostřednictvím Postservisu, jehož zřizovatelem je Česká pošta, transformována do listinné podoby. Žalobcovo odvolání považoval žalovaný za podané až dnem 20. 10. 2015, kdy bylo podání transponováno do listinné podoby a odesláno, a nikoliv den 19. 10. 2015, kdy byla zásilka zadána elektronicky do systému České pošty.

[2] Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který rozsudkem ze dne 28. 11. 2016, č. j. 17 A 24/2016 – 65 (dále jen „napadený rozsudek“), napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud přisvědčil žalobci, že pro zachování lhůty k podání odvolání ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), je rozhodující okamžik žádosti o poštovní službu, který byl držitelem poštovní licence datově potvrzen jako den podání doporučené zásilky na poštovní stvrzence. Dospěl tedy k závěru, že odvolání žalobce bylo podáno včas.

II.
Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[3] Žalovaný / stěžovatel / napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že z obchodních podmínek služby DopisOnline a vyjádření České pošty vyplývá, že elektronické zprávy přijaté do 16:00 hod. je Česká pošta povinna zpracovat ještě týž den a předat k poštovní přepravě. Elektronické zprávy přijaté po 16:00 hod. zůstávají v systému v elektronické podobě do příštího dne, kdy je ze zprávy vytvořena zásilka a poté podána k poštovní přepravě. Elektronický soubor podal žalobce dne 19. 10. 2015 v 19:01 hod, písemná zásilka tedy byla podána k přepravě v souladu s obchodními podmínkami až následující den, tedy 20. 10. 2015.

[4] Závěr krajského soud je v rozporu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu a § 2 písm. a) a m) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách (dále jen „zákon o poštovních službách“). Z těchto ustanovení vyplývá, že poštovní zásilkou je zásilka v konečné podobě, ve které má být dodána. Poštovním podáním je potom převzetí poštovní zásilky v konečné podobě. Zásilkou tedy může být pouze listinný dokument. Není-li elektronický soubor zásilkou, nemohou být s jeho podáním spojovány účinky podání zásilky k poštovní přepravě. Je vyloučeno, aby datum podání zásilky předcházelo jejímu vytvoření. Ani správní řád nezná žádnou hybridní elektronicko-písemnou formu podání.

[5] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti označuje námitky stěžovatele za věcně nesprávné a navrhuje kasační stížnost zamítnout. Domnívá se, že rozhodujícím je v daném případě okamžik, kdy byla zásilka předána České poště a ocitla se tak v její dispozici. Zákon o poštovních službách ani správní řád na nové služby v oblasti doručování nepamatují, elektronický soubor předávaný České poště k dalšímu zpracování je nicméně třeba považovat za faktickou zásilku. Závěrem žalobce poukazuje na skutečnost, že ke sporné otázce se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 2. 2017, č. j. 2 As 330/2016 – 39, kterým přisvědčil právní argumentaci žalobce.

III.
Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[7] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **je** důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti přerušil podle ustanovení § 48 odst. 3 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. usnesením ze dne 1. 6. 2017, č. j. 6 As 14/2017 – 36, na dobu do rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 10 Azs 20/2017. V tomto řízení byla totiž nastolena totožná otázka jako v nyní posuzovaném případě. Jedná se o otázku, kdy je v případě využití služby DopisOnline zásilka podána ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Vzhledem k tomu, že rozšířený senát rozhodl ve shora uvedené věci usnesením ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017 – 49 (které nabylo právní moci dne 4. 1. 2018), odpadl důvod, pro který bylo řízení přerušeno. Proto soud rozhodl podle § 48 odst. 5 s. ř. s. o tom, že v řízení se pokračuje.

[9] Jedinou spornou otázkou je, zda žalobce podal blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku včas či nikoliv. Skutkově je nesporné, že dne 19. 10. 2015 zmocněnec žalobce zadal službou DopisOnline odvolání, to ale Česká pošta zpracovala, vytiskla a zadala k přepravě až následující den, tedy 20. 10. 2015. Tuto skutečnost nikdo nerozporuje, sporné jsou jen právní důsledky uvedeného postupu.

[10] Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty *podána* poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která *obsahuje* podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

[11] Jak vysvětlil rozšířený senát v citovaném usnesení, podle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě, podle kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu nemůže být modifikován soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami DopisOnline (bod 34 usnesení rozšířeného senátu).

[12] Jak plyne ze závěrů rozšířeného senátu, odeslání elektronické objednávky (19. 10. 2015) v tomto případě časově předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky (20. 10. 2015), o jejíž předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena [viz cit. § 2 písm. a) zákona o

poštovních službách]. Z hlediska právních předpisů, tedy zákona o poštovních službách a správního řádu, je však pro určení okamžiku „podání“ rozhodné datum, kdy zásilka skutečně fyzicky vznikla, tedy 20. 10. 2015. Jakékoliv odlišné soukromoprávní ujednání mezi Českou poštou a jejími zákazníky, stejně jako případné odlišné očekávání podatele, je bez významu.

[13] Jakkoliv se stěžovatel dovolával podacího lístku, na kterém je uvedeno datum 19. 10. 2015, toto datum vyplývá z ujednání vztahujícího se ke službě DopisOnline. Obchodní podmínky služby DopisOnline výslovně pamatovaly na to, že k objednávce služby DopisOnline a ke skutečnému podání poštovní zásilky může dojít v různé dny: jen zásilky přijaté do 16.00 hodin byla totiž Česká pošta povinna zpracovat ještě týž den a předat k další poštovní přepravě (čl. 5.2 Obchodních podmínek DopisOnline). Datum 19. 10. 2015, uvedené na podacím lístku, tedy zjevně míří na okamžik objednání zásilky. Okamžik podání zásilky ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu je však určen až dnem, kdy zásilka skutečně vznikla, byla tedy vytištěna a zkompletována. Jelikož žalobce objednal zásilku dne 19. 10. 2015 v 19:01 hod., byla poštovní zásilka obsahující blanketní odvolání žalobce podána až dne 20. 10. 2015, tedy po uplynutí lhůty k odvolání.

IV.
Závěr a náklady řízení

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadený rozsudek podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vyjádřeným výše.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2018

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu